

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010130
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6218010130.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci odsúdeného L. N. za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 12. januára 2022, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/43/2018 zo dňa 06.12.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného L. N. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 10T/43/2018 zo dňa 06.12.2021 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 446 ods. 1 Tr. por. zamietol žiadosť ods. L. N., nar. XX.XX.XXXX, na zmenu ochranného protialkoholického a protitoxikomanického liečenia z ústavnej formy na formu ambulantnú.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 06.12.2021 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 13.12.2021.

V sťažnosti namietal, že sa súd jeho návrhom nezaoberal dôsledne a nepostupoval v súlade so zákonom. Nie je prípustné, aby konštatoval nutnosť vykonania ústavného liečenia na základe znaleckého posudku starého 3 roky. Pre korektné rozhodnutie je vo veci potrebné nové znalecké skúmanie, najmä keď znalecké posudky z prípravného konania sú často zmätočné, tendenčné a vypracované aj na základe údajov od obvineného, ktorý je pod neúmerným stresom. Opätovné znalecké skúmanie by v jeho prípade preukázalo, že ambulantná liečba je dostatočná na dosiahnutie potrebného účelu. Poukázal tiež na to, že o zmenu formy uloženého liečenia žiada z dôvodu blížiaceho sa termínu na podanie žiadosti o podmieňané prepustenie, pre ktoré je nevyhnutné vykonanie uloženého liečenia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je jeho sťažnosť dôvodná, preto požiadal, aby krajský súd dôsledne preveril ním uvedené skutočnosti a rozhodol v súlade so zákonom.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože zo spisového materiálu nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by u neho odôvodňovali zmenu spôsobu výkonu uloženého ochranného liečenia.

Odsúdený L. N. bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/43/2018 zo dňa 17.09.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/142/2018 zo dňa 12.02.2019 právoplatne uznaný vinným zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm.

b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a ochranné liečenie protitoxikomanické a protialkoholické ústavnou formou.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 06.07.2021 odsúdený požiadal o zmenu spôsobu výkonu uloženého ochranného liečenia z ústavnej formy na formu ambulantnú.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. por., ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulatnom zariadení.

Ochranné liečenie je jedným z druhov ochranných opatrení, ktoré podľa § 2 Tr. zák. patria medzi prostriedky slúžiace na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Jeho účelom je rovnako ako pri treste, zaistiť ochranu spoločnosti, ale špecifickým spôsobom. Pri zisťovaní, či je pobyt páchatel'a činu inak trestného na slobode nebezpečný, musí súd zhodnotiť všetky dôkazy prichádzajúce do úvahy, a to najmä znalecký dôkaz vykonaný vyšetrovaním duševného stavu.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného L. N. neboli splnené podmienky pre zmenu spôsobu výkonu uloženého ochranného liečenia.

V pôvodnom konaní bol zdravotný stav odsúdeného skúmaný znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý dospel k jednoznačnému záveru o tom, že odsúdenému je pri zistenej závislosti od viacerých psychoaktívnych látok potrebné uložiť ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, pretože ambulantné liečenie by u neho pri nekritickom a bagatelizujúcom postoji nemalo žiadnu nádej na úspech.

Znalecký posudok bol vypracovaný 20.04.2018, pričom odsúdený doposiaľ uložené ochranné liečenie pre nedostatok kapacitných miest nezačal vykonávať. Znalec aj s odstupom času zotrval na svojich záveroch, čo je zrejmé z jeho vyjadrenia doručeného okresnému súdu dňa 15.11.2021. Poukázal v ňom na to, že odsúdený bol v rokoch 2014 a 2017 opakovane hospitalizovaný pre komplikácie užívania psychoaktívnych látok, no následne navrhované ústavné liečenie odmietol, ambulantne sa neliečil a pokračoval v užívaní drog a alkoholu. Vynútené abstinovanie vo výkone trestu nemôže nahradiť protialkoholické, resp. protitoxikomanické liečenie, ktorého cieľom je vytvorenie kritického náhľadu na riziká pokračovania pitia a užívania drog. Bez vytvorenia takéhoto náhľadu bude pretrvávajúť riziko pokračovania konzumácie alkoholu a tiež opakovania agresívnych prejavov. Pri ambulatnej forme liečby sa u odsúdeného nedá očakávať dostatočná spolupráca a pri jeho nekritickom a bagatelizujúcom postoji by bol jej efekt minimálny.

Vzhľadom na závery znaleckého dokazovania a aktuálne vyjadrenie znalca tak aj krajský súd dospel k záveru, že v predmetnej veci neboli zistené také relevantné skutočnosti, pre ktoré by návrh odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu uloženého ochranného liečenia bolo možné vyhodnotiť ako dôvodný. V tomto smere je bez relevancie jeho argument, že si chce podať návrh na podmienené prepustenie, ktorý mu podľa neho bude v dôsledku nevykonaného ochranného liečenia zmarený. Nevykonanie uloženého ochranného liečenia samo o sebe rozhodne nemôže byť dôvodom na zamietnutie takéhoto návrhu, najmä keď zákon pripúšťa, že sa môže vykonať aj po vykonaní s ním súčasne uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, resp. v jeho výkone môže pokračovať po vykonaní trestu. Navyiac z vyjadrenia riaditeľa ústavu na výkon trestu vyplýva, že liečenie by mal absolvovať už v najbližších mesiacoch.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaným ustanovením zamietol ako nedôvodnú.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.